
"Palestra" przed laty : Rok 1957 (nr 1)

Palestra 42/1-2(481-482), 104

1998

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

„Palestra” przed laty

Rok 1957 (nr 1)

OD REDAKCJI

W roku 1956 Naczelna Rada Adwokacka uzyskała możliwość wydawania własnego organu w postaci „Biuletynu”. Według pierwotnej zapowiedzi Redakcji, w „Biuletynie” miały być zamieszczane „oficjalne enuncjacje władz naczelnych i Naczelnej Rady Adwokackiej jako zasadnicze wytyczne wykonywania zawodu, a ponadto – publikacje z zakresu zagadnień interesujących adwokaturę”.

Od chwili ukazania się pierwszego zeszytu „Biuletynu” wiele zmieniło się w Polsce Ludowej i w położeniu prawnym adwokatury polskiej.

Uchwały VIII Plenum położyły kres istniejącym wypaczeniom, stwarzając podstawy do zjednoczenia i zbiorowego wysiłku całego Narodu w walce o nowe, lepsze jutro.

Uchwalona wkrótce potem przez Sejm ustawa z dnia 19 listopada 1956 r. o zmianie ustawy o ustroju adwokatury przywróciła w znacznym stopniu – choć niecałkowicie – samorząd zawodu adwokackiego, otwierając nowe perspektywy dla rozwoju adwokatury w Polsce.

W tych warunkach początkowe założenia, na których miało się opierać wydawanie „Biuletynu”, a które nadawały mu charakter organu przeważnie informacyjnego, stały się anachronizmem.

Już przedtem zresztą Komitet Redakcyjny starał się uczynić z oficjalnego organu Naczelnej Rady Adwokackiej pismo, które by nie tylko uwzględniało w możliwie szerokim zakresie współczesną problematykę adwokatury polskiej, ale również sprzyjało rozwojowi myśli prawniczej w środowisku adwokackim i pobudzało kolegów adwokatów do twórczego wysiłku.

W jakim stopniu wypełnienie tego zadania powiodło się Komitetowi Redakcyjnemu – osądzą to sami czytelnicy.

Pragnąc iść dalej w tym samym kierunku, Komitet Redakcyjny postanowił porzucić nie odpowiadającą ani obecnemu charakterowi pisma, ani zawartej w nim treści nazwę „Biuletynu” i nawiązując do wydawanego – do chwili wybuchu II wojny światowej – przez Radę Adwokacką w Warszawie pisma pt. „Palestra” powrócić do tej nazwy, mającej za sobą ustaloną tradycję.

Z dniem dzisiejszym oddajemy więc w ręce czytelników pierwszy numer „Palestry”, która wychodząc w zmienionych warunkach, staje się w tej chwili organem całej adwokatury polskiej.

KOMITET REDAKCYJNY